

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/201/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114234946
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1114234946.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu RES Reality spol. s r.o., Kollárova 2907, 902 01 Pezinok, IČO: 35 690 852, práv. zast. ius aegis s.r.o. Nedbalova 12, 811 01 Bratislava, IČO: 36 857 203, proti žalovanému Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, o zaplatenie 158.716,50 EUR s prísl., a o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/15/2015-494 zo dňa 4.11.2019 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/15/2015-494 zo dňa 4.11.2019 v napadnutom výroku II. v časti o zaplatenie 5.391,78 EUR a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a vo zvyšku napadnutý rozsudok potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom návrh žalovaného zo dňa 6.9.2019 na uloženie pokuty žalobcovi zamietol, druhým výrokom žalobu v celom rozsahu zamietol a tretím výrokom nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 12.12.2014 domáhal voči žalovanému vydania rozhodnutia, na základe ktorého by bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 158.716,50 EUR s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.9.2000 bola medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom uzavretá nájomná zmluva č. 08 88 0431 00 00 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 8.12.2000 (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bol nájom pozemkov uvedených v Článku 1 Zmluvy. V súlade s Článkom 3 ods. 1 a ods. 3 Zmluvy uhradil žalobca v prospech žalovaného ako prenajímateľa nájomné celkom vo výške 158.716,50 EUR (v pôvodnej mene 4.781.492,- Sk). Okresný súd Bratislava II rozsudkom vydaným v konaní 20C/231/2007 zo dňa 21.3.2012, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vydaným v konaní 14Co/352/2012 zo dňa 20.5.2014, nadobudol právoplatnosť dňa 7.7.2014 a vykonateľnosť dňa 11.7.2014 vyslovil, že Zmluva (nájomná zmluva č. 08 88 0431 00 00 zo dňa 14.9.2000 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 8.12.2000) je absolútne neplatná pre nemožnosť plnenia podľa ust. § 37 ods. 2 v spojení s ust. § 41 OZ v celom rozsahu. Listom zo dňa 3.11.2014, doručeným žalovanému vyzval žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, na ktorý však žalovaný do dnešného dňa nereagoval a dlžnú sumu neuhradil.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom dňa 14.4.2016 zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumu 158.716,50 EUR s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 46.078,98 EUR od 21.10.2000 do zaplatenia, vo výške 17,6 % ročne zo sumy 20 479,56 EUR od 3.1.2001 do zaplatenia, vo výške 17,6 % ročne zo sumy 76.798,30 EUR od 8.3.2003 do zaplatenia, vo výške 17,6 % ročne zo sumy 15.359,66 EUR od 8.3.2003 do zaplatenia a povinnosť nahradiť trovy konania v sume 9.523 EUR

titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2.688,59 EUR. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 3Cob/302/2016-104 zo dňa 29.3.2017 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Voči predmetnému rozsudku podal žalovaný dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Obdo/51/2017 zo dňa 15.5.2018 tak, že napadnutý rozsudok krajského a okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie v zmysle zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu a po opätovnom preskúmaní spisu zistil, že po rozhodnutí NS SR bolo do súdneho spisu doložené Upovedomenie o začatí exekúcie č.k. 377EX/79/17-5 z 22.6.2017 súdneho exekútora Mgr. Nina Mišítková, o začatí exekúcie na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie rozsudku č.k. 28Cb/15/2015 z 14.4.2016, vydaného Okresným súdom Bratislava I v prospech oprávneného RES Reality spol. s r.o. na vymoženie istiny v sume 158.716,50 EUR s príslušenstvom v sume úrokov z omeškania 426.699,31 EUR. Na základe Upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 19.6.2018 377EX /79/17-29 súdneho exekútora Mgr. Nina Banášová, vyplynulo, že exekúcia bola ukončená vymožením nároku, vrátane trov exekúcie. Uvedené následne potvrdil aj žalovaný v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 9.7.2018, doručený súdu 12.7.2018, v ktorom uviedol, že v zmysle vyúčtovania exekúcie došlo k nadobudnutiu plnenia celkovo vo výške 599.929,04 EUR z dôvodu, ktorý dodatočne odpadol.

5. V dôsledku uvedeného súd konštatoval, že po zrušení rozsudku (odvolacieho súdu a v dôsledku toho aj súdu prvej inštancie v konaní 28Cb/15/2015), na základe ktorého bolo plnené, odpadol právny titul, na základe ktorého nie je prípustné opätovne rozhodovať o plnení nároku, ktorý už bol splnený. Bolo potrebné vziať na zreteľ, že bolo plnené na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku súdu a žalobcov nárok bol uspokojený v celom rozsahu, teda súd v novom prejednávaní veci bol viazaný existujúcim stavom v čase jeho rozhodovania, z čoho bol dôvodný záver, že je potrebné žalobu zamietnuť bez ohľadu na skutočnosť, že by dospel k záveru, že nárok nie je opodstatnený. V tomto kontexte sa súd odvolával aj na rozhodnutie - uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. októbra 2017 sp. zn. 8Cdo/30/2017. Súd prvej inštancie len na margo uvádzanej argumentácie, ktorá bola stranami sporu prednesená zotrval na fakte, že žalobca ako oprávnený z bezdôvodného obohatenia sa o skutočnosti neplatnosti právneho úkonu dozvedel až rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 20C/231/2007 zo dňa 21.3.2012, potvrdeného Krajským súdom Bratislava, sp.zn. 14Co/352/2012 zo dňa 20.5.2014. Týmto bolo preukázané, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu titulom plnenia z neplatného právneho úkonu. V zmysle uvedeného rozhodnutia bolo súdom vyriešené, že došlo k plneniu z neplatného právneho dôvodu a že žalobca nie je povinný uhradiť žalovanému dlžné nájomné. Aplikáciou ustanovenia § 394 ods. 2 ObZ plynie premlčacia doba odo dňa keď k plneniu prišlo, čo vzhľadom ku skutkovému stavu bolo možné konštatovať, že nárok je premlčaný, avšak vyvstávalo posúdenie obrany žalobcu korektívom dobrých mravov. Súd v tomto smere mal naďalej za to, že žalovaný ako prenajímateľ vedel a mal možnosti zistiť, že nebude možné realizovať zámer uvedený v Nájomnej zmluve, a teda prijímal plnenie od žalobcu v pozícii nájomcu za okolností kedy vedel, že je plnené z neplatného právneho úkonu, a práve v tomto súd mal za dôvodné prihliadať na dobré mravy, ktoré zaväzujú aj žalovaného v pozícii orgánu samosprávy včlenenej do sektora verejného práva.

6. Na základe záväznosti právneho názoru súdu vyššieho stupňa, súd aplikáciou ustanovenia § 394 ods. 2 ObZ v danom konaní považoval námietku premlčania podanú osobou oprávnenou s náležitosťami riadneho zrozumiteľného právneho úkonu za dôvodnú. Súd mal za to, že žalobe žalobcu, ktorou sa domáha uvedeného nároku je spravodlivé vyhovieť pre rozpor výkonu práva uplatniť námietku premlčania s dobrými mravmi. Súd zobral do úvahy aj genézu záväzkového vzťahu, popísanú právnym zástupcom žalobcu. Uviedol, že žalobca nemohol realizovať svoj projekt v dôsledku konania/ nekonania žalovaného, teda nemohol byť naplnený účel nájomnej zmluvy. Bolo potrebné sa zaoberať aj skutočnosťou, že žalovaný od Zmluvy odstúpil (3.8.2006) a podal žalobu na zaplatenie nájomného voči žalobcovi. Žalobca ako nájomca neplnil svoje záväzky z dôvodu, že sa vyčerpal s finančnými prostriedkami, a to z dôvodu, že projekt výstavby stál v dôsledku žalovaného. Dôvod nároku žalobcu súdom deklarovaná absolútna neplatnosť Nájomnej zmluvy, spôsobená nemožnosťou dosiahnuť účel Nájomnej zmluvy, o čom žalovaný pred uzavretím Nájomnej zmluvy vedel, no aj tak vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom, od ktorého aj napriek uvedenému vyžadoval a vymáhal platenie nájomného, čo priviedlo žalobcu až do úplnej finančnej vyčerpanosti. S poukazom na uvedené, ako aj na dlhodobú prax najvyšších súdnych inštancií, možno zhrnúť, že aj keď je premlčanie zákonným inštitútom, tak v prípade, že by bolo uplatnenie námietky premlčania výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého

účastníka sporu, šlo by o uplatnenie námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku. V tomto konaní bolo zrejmé, že žalobca inicioval konanie o zaplatenie dlžnej sumy nájomného, v ktorom bola ako prejudiciálne riešená otázka platnosti právneho titulu. Žaloba bola podaná v roku 2007. Bolo dôležité uviesť, že práve žalovaný odstúpil od Zmluvy ako vyplynulo z obsahu zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Bratislava II, č.k. 20C/231/2007, dňa 30.9.2008. Teda, žalobca si neplnil svoje povinnosti riadne a včas platiť nájomné, nakoľko mal za to, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť zabezpečiť naplnenie predmetu nájomného vzťahu. To však samo nemusí vyvolať neplatnosť právneho úkonu. Uvedené bolo posúdené zo strany konajúceho súdu v konaní č.k. 20C/231/2007 čo nebolo namietané žalovaným (v tomto konaní).

7. Súd prvej inštancie nevyhovел nároku žalobcu v sume 5.391,78 EUR ako rozdiel vyplývajúci z nesprávnosti, keď vo výrokovej časti rozsudku OS BA I bolo nesprávne uvedené: „zo sumy 15.359,66 EUR od 8.3.2003 do zaplatenia“, pričom správne malo byť uvedené: „zo sumy 15.359,66 EUR od 10.3.2001 do zaplatenia.“ V dôsledku zrejmej nesprávnosti v Exekučnom titule (nesprávne uvedený dátum od 8.3.2003 do zaplatenia namiesto od 10.3.2001 do zaplatenia) v Exekučnom konaní neboli vymožené úroky z omeškania vo výške 5.391,78 EUR = 17,6 % ročne zo sumy 15.359,66 od 10.3.2001 do 8.3.2003. Súd mal za to, že uvedenú nesprávnosť nenamietal žalobca v rámci podaného odvolania na KS v Bratislave, teda svoj nárok na nápravu nebol predmetom odvolacieho konania, čím v zásade jednotnosti konania je záväzná prihliadať na zachovanie právnej istoty, a teda nebolo možné prihliadať v tomto konaní na nové nároky strán sporu. Žalobca v konaní mohol využiť právne prostriedky obsiahnuté v CSP na dosiahnutie odstránenia vady, čo nevyužil, preto mu nie je možné priznať právnu ochranu pre uvedený nárok.

8. Súd prvej inštancie zamietol nárok žalovaného na uloženie poriadkovej pokuty žalobcovi pre nesplnenie povinnosti uloženej neodkladným opatrením č.k. 28Cb/15/2015-263 zo dňa 9.8.2018. Vychádzajúc z podstaty poriadkového opatrenia - pokuty, zmyslom a účelom sankčného opatrenia v podobe poriadkovej pokuty je vytvorenie účinného mechanizmu slúžiaceho k vynúteniu a upevneniu autority súdu, ktorého úlohou je zabezpečiť dôstojný a nerušený priebeh pojednávania vedúci k rýchlej a účinnej ochrane práv. V súlade s princípom primeranosti treba poriadkovú pokutu vnímať ako krajný prostriedok, ktorého využitie je prípustné až potom, čo miernejšie opatrenia umožňujúce dosiahnutie sledovaného cieľa zlyhali. Súd záverom konštatoval, že postih na nesplnenie právoplatného vykonateľného uznesenia zo strany povinného nie je možné sanovať poriadkovou pokutou ako procesným prostriedkom, čo by sa míňalo bazálnemu účelu tohto sankčného mechanizmu, už len v časti primeranosti zmluvnej pokuty a povinnosti žalobcu zriadiť súdnu úschovu. Súd zároveň poukázal, že procesný poriadok pre prípad neplnenia vykonateľného rozhodnutia obsahuje procesné nástroje na vynútenie takéhoto plnenia.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 257 C.s.p., keď vyhodnotil úspešnosť strán primerane s ohľadom na podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu.

10. Proti II. výroku rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, podľa ktorého nemožno zamietnuť žalobcu v celom rozsahu z dôvodu údajného uspokojenia nároku žalobcu v exekučnom konaní, keď nárok žalobcu nebol v skutočnosti v exekučnom konaní uspokojený v celom rozsahu, nakoľko v dôsledku zrejmej nesprávnosti v exekučnom titule bol žalobca ukrátený na úrokoch z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 15.359,66 EUR od 10.3.2001 do 8.3.2003, čo predstavuje sumu 5.391,78 EUR, keď tá suma nebola v exekučnom konaní vymožená. Ak teda súd ustálil, že nárok žalobcu je dôvodný a námietka premlčania vznesená žalovaným je len výrazom zneužitia práva na úkor žalobcu, a žaloba bola zamietnutá výhradne z dôvodu už vymoženého plnenia v exekučnom konaní pred zrušením exekučného titulu, musí byť tak absolútne dôvodný aj nárok žalobcu na zaplatenie sumy 5.391,78 EUR. Je tak vylúčené, aby zrejma nesprávnosť v exekučnom titule bola na ťarchu žalobcu. Vzhľadom na uvedené navrhol výrok II. zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcu uvedenú sumu.

11. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) a f) C.s.p. Žalovaný poukázal pri námietke premlčania na argumentáciu Najvyššieho súdu SR uvedenú v uznesení zo dňa 15.5.2018 v bode 34 a bod 28. Žalovaný odmieta, že by samotné vznesenie námietky premlčania malo byť v rozpore s dobrými mravmi a odôvodnenie rozsudku v tejto časti považuje za nedostatočné. Žalobca v celom konaní nepreukázal snahu, či záujem žalovaného poškodiť svojim konaním druhú

stranu. Nesprávne počítanie premlčacej doby, či mýlka pri určení momentu začatia plynutia premlčacej doby nemôže byť posudzovaná v neprospech žalovaného. Má za to, že je právom žalovaného vzniesť námietku premlčania. Táto námietka neodporuje dobrým mravom, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným. Žalovaný nevytváral žalobcovi žiadne prekážky, ktoré by mu bránili v uplatnení si svojho nároku v primeranej zákonnej lehote. Ak žalobcovi márne uplynula premlčacia lehota, nestalo sa tak v dôsledku konania žalovaného. Žalovaný je toho názoru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by konanie žalovaného bolo motivované snahou poškodiť, či znevýhodniť druhú sporovú stranu. Na základe uvedeného žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že pri nerozhodnutí o nároku žalobcu v sume 5.391,78 EUR žalobca uvedenú skutočnosť nenamietal v rámci odvolacieho, dovolacieho konania a ani v rámci exekučného konania. Ak sa malo jednať o chybu v písaní a počítaní, súd by bol túto chybu opravil aj bez návrhu, príp. na výzvu žalobcu. Žalovaný s argumentáciou žalobcu nesúhlasí, vznesený nárok pokladá za premlčaný v celom rozsahu, a preto má za to, že tento nárok v zmysle podaného odvolania žalobcu ako aj nárok ako celok nie je možné žalobcovi priznať.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý sa stotožňuje s napadnutým rozsudok i konštantnou judikatúrou vo veci vznesenia námietky premlčania. Dôvodnosť nároku žalobcu v súdom prejednávanej veci je však založená absolútne neplatnou nájomnou zmluvou uzavretou medzi žalobcom a žalovaným, pričom dôvodom súdom deklarovanej absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy bola nemožnosť dosiahnuť účel nájomnej zmluvy, o čom žalovaný pred jej uzavretím vedel, no aj tak vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom, od ktorého aj napriek uvedenému, vyžadoval a vymáhal platenie nájomného čo priviedlo žalobcu až do úplnej finančnej vyčerpanosti. Žalobca má teda za to, že konanie žalovaného (vznesenie námietky premlčania) je v rozpore s dobrými mravmi ako aj zásadou poctivého obchodného styku a nepožíva právnu ochranu, s čím sa jednoznačne stotožnil a vysporiadal v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe aj súd v napadnutom rozsudku.

14. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu uviedol, že sa nestotožňuje s formuláciou súdu, kde je uvedené, že vedel, že je plnené z neplatného právneho úkonu. Zastáva názor, že nebolo chybou iba na jeho strane, že sa nakoniec účel nájmu dohodnutý v nájomnej zmluve nenaplnil. Trvá na tom, že vznesenie námietky premlčania v tomto konaní nemôže byť posudzované ako akt rozporný s dobrými mravmi či pravidlami poctivého obchodného styku.

15. K vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že konajúci súd mal možnosť opraviť zrejmú chybu v písaní napadnutým rozsudkom a hoci konštatoval dôvodnosť už pôvodne priznaného (a vymoženého) nároku žalobcu, nepriznal mu zvyšnú časť nároku, ktorá v exekučnom konaní z dôvodu mechanickej chyby v písaní pôvodného rozsudku vymožená nebola. Žalobca sa preto v odvolaní nestotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Nad rámec uvedeného žalobca poukazuje na to, že konanie žalovaného (vznesenie námietky premlčania) je v rozpore s dobrými mravmi ako aj zásadou poctivého obchodného styku a nepožíva právnu ochranu, s čím sa jednoznačne stotožnil a vysporiadal v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe aj súd v napadnutom rozsudku.

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení na vyjadrenie žalobcu poukázal na svoje doterajšie vyjadrenia, ktorých sa pridrižiava.

17. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, že bez ohľadu na fakt, kedy sa dozvedel žalovaný o neplatnosti nájomnej zmluvy, je povinný vrátiť bezdôvodné obohatenie spolu s úrokmi žalobcovi vyplývajúce z jej plnenia, a to od počiatočného plnenia. Žalobca popiera tvrdenia, podľa ktorých nesie zodpovednosť za neplatnosť nájomnej zmluvy. Navyše jeho nárok na bezdôvodne obohatenie je za obdobie, pred ktorým malo dôjsť podľa žalovaného k snahe riešiť situáciu rokovaním.

18. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu poukázal na zápisnicu z pojednávania vo veci sp. zn. 20C/231/2007 zo dňa 30.9.2008, kde nie žalovaný, ale sám žalobca vyjadril presvedčenie, že zmluva o nájme je absolútne neplatným právnym úkonom. Uvedené je teda v rozpore s jeho tvrdením vo vzťahu k vzneseniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

19. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných

rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 30.3.2022. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu a žalovaného, ich vyjadreniami, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné.

20. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a odvolania žalobcu dospel k záveru, že napadnutý výrok o zamietnutí žaloby v celom rozsahu, je potrebné v časti príslušenstva pohľadávky v sume 5.391,78 EUR opätovne prejednať. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolaním žalobcu, že súd prvej inštancie v pôvodnom konaní pre chybu v exekučnom titule vôbec nerozhodol o tejto časti nároku žalobcu. V ostatnej časti s poukazom na upovedomenie o ukončení exekúcie zo dňa 19.6.2018 (v ktorom bola uvedená vymožená istina v sume 158.716,50 EUR s prísl. v sume úrokov z omeškania vo výške 426.699,31 EUR, teda sčasti uspokojený nárok žalobcu) je potrebné napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. a to z dôvodu, že pohľadávka v tejto časti zanikla splnením/ vymožením v exekučnom konaní, pričom nárok žalobcu uplatňovaný žalobou bol v tejto časti dôvodný, avšak keďže zanikol splnením, nie je možné nárok v tejto časti následne priznať. K odvolaniu žalovaného odvolací súd poukazuje na to, že neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným. Súd prvej inštancie aj s poukazom na uvedenú judikatúru a rozhodovaciu prax, sa dostatočne vysporiadal s vznesenou námietkou premlčania žalovaného, ktorú posúdil ako nedôvodnú a v rozpore s dobrými mravmi ako aj zásadou poctivého obchodného styku, a teda nepožíva právnu ochranu. S uvedeným názorom sa odvolací súd stotožňuje pričom vychádzal aj z odôvodnenia a právneho názoru dovolacieho súdu. Z posúdenia žalobou uplatneného nároku je zrejmé, že rozsudkom sp. zn. 28Cb/15/2015 nebolo rozhodnuté o celej uplatnenej sume a to v časti úrokov z omeškania vo výške 17,6% zo sumy 15.359,66 EUR od 9.3.2001 do 8.3.2003 čo predstavuje sumu 5.391,78EUR. V tejto časti úrokov z omeškania je zamietnutie žaloby súdom prvej inštancie nedôvodné a preto je potrebné v tejto časti napadnutý rozsudok zrušiť.

23. Napadnutý II. výrok v časti o zaplatenie 5.391,78 EUR a na to nadväzujúcim súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)
(§ 428 C.s.p.).